

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 4 2024 – ÅRGÅNG 38. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

FOTO NORA LUNDGREN

Sitter jag i mörkret är HERREN mitt ljus (Mika 7:8)

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson.
e-mail: ingvar.adriansson@gmail.com

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: bordinerlandsson@gmail.com
I gemensam nordisk redaktion även Kjell Petter Bakken (layout), Tor Jakob Welde (Norge); Hans Ahlskog, Ola Österbacka (Finland).

Redaktionens adress och expedition:
Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.
Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.
Swish 1232643161.

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstätt att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

2024 har varit ett jubileumsår för Lutherska Bekännelsekyrkan. I 50 år har Gud låtit sitt ord bo rikligt ibland oss. Hans nåd varar verkligen från släkte till släkte. Vår förkunnelse är Kristuscentrerad eftersom Jesus Kristus är vårt enda hopp i en värld där krig, terror och otäcka sjukdomar är så skrämmande. Som kristna kan vi se med förtröstan på framtiden och göra som Hebreerbrevets författare uppmanar oss: *Låt oss ha blicken fäst på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att nå den glädje som låg framför honom uthärdade han korset, utan att bry sig om skammen, och sitter nu på högra sidan om Guds tron* (Heb 12:2).

Framtiden vilar helt i Guds händer. I den här världen ser det dystert ut. Gängvåld, skjutningar, krig, hungersnöd och naturkatastrofer påminns vi dagligen om i media och det berör oss alla.

Ur ett bibliskt perspektiv behöver vi varken bli oroade eller förvånade. Oro i den här världen är ett av tidens tecken. Ändå vet vi att ingenting sker utan Guds vilja. Gud har full kontroll över händelserna i den här världen. Bibelns Daniel var i allra högsta grad involverad i politiken från 605 f.Kr. Han var rådgivare åt den mäktige kung Nebukadnessar som härskade i det Babyloniska riket. Gud grep in i historien och det fick denne mäktige kung uppleva. Han var tvungen att säga: *Stora är hans tecken, mäktiga hans under. Hans rike är ett evigt rike, hans valde varar från släkte till släkte* (Dan 3:33). Detta var Nebukadnessars bekännelse när han insåg att Daniels Gud var den högste. Världshärskaren bekände att hans rike var förgängligt och att Guds rike var evigt och utan gränser. Daniel skriver: *Han låter tider och stunder skifta, han avsätter kungar och tillsätter kungar; han ger de visa deras vishet och de förståndiga deras förstånd* (Dan 2:21).

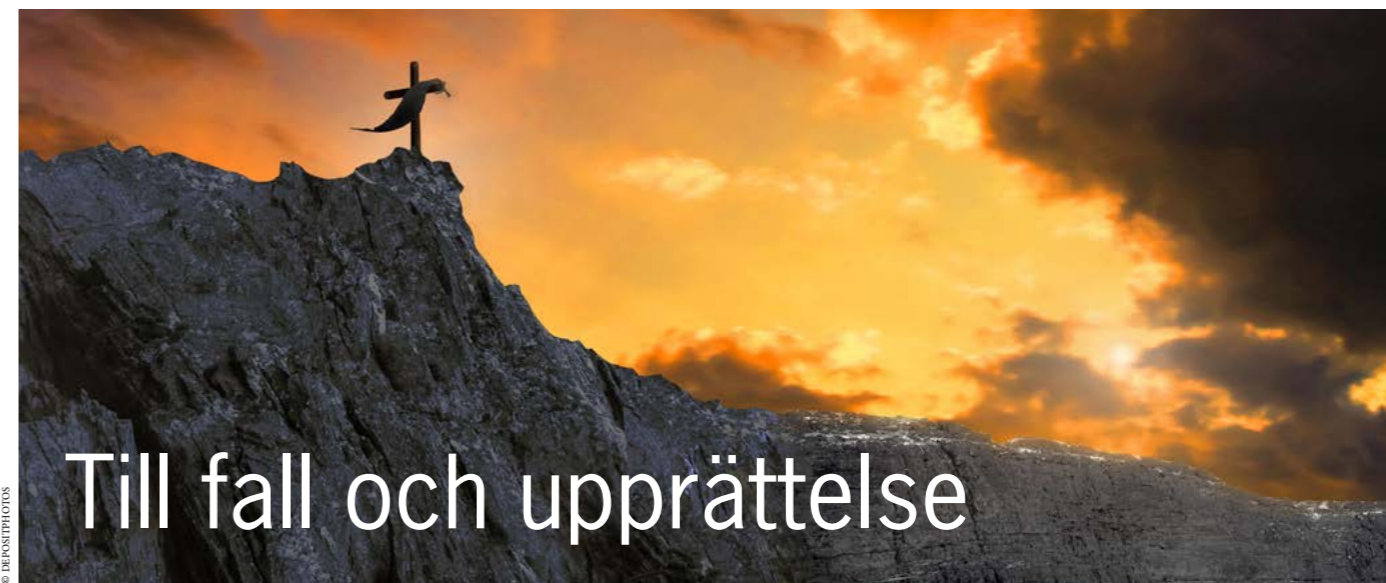
Om några veckor firar vi ankomsten av en kung som är helt olik den här världens härskare och stora. Han hade ingen dyr och kostsam kampanj till sin hjälp. Han föddes under enkla omständigheter i ett litet stall. *Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba*, säger evangelisten Lukas. Luther skriver: "Lindekälderna är ingenting annat än den heliga Skrift, som innehåller tron och i vilken den kristna sanningen ligger insvept. Ty hela Gamla testamentet innehåller ingenting annat än Kristus, sådan han förkunnas i evangeliet."

I och med detta nummer vill vi i redaktionen tacka alla trogna läsare och prenumeranter för ännu ett år. Vårt mål är att vinna människor för Guds rike så att det ger frid och ro som den här världen inte kan ge.

Flera böcker presenteras i detta nummer och vi har dem till kampanjpris nu när julen närmar sig. Passa på att ge till nära och kära. Andaktsbibeln är helt ny och den vill vi verkligen rekommendera. Att dagligen ta till sig bibelordet behöver vi för vår själ. Hela psalm 119 visar vilken tröst och hjälp vi har i bibelordet.

Underbara är dina vittnesbörd, därför tar min själ vara på dem. När dina ord öppnas, ger de ljus och förstånd åt enkla människor (Ps 119:129-130).

God Jul och Gott Nytt År i Jesu namn!

Till fall och upprättelse

Simeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: "Se, han är satt till fall och upprättelse för många i Israel, och till att vara ett tecken som väcker motstånd. Också genom din själ ska det gå ett svärd. Så ska många hjärtans tankar uppenbaras." (Läs Luk 2:25–33!)

De sista orden som den gamle Simeon riktar till Jesu mor Maria är som ett omen för det som Lukas och de andra evangelisterna kommer att vittna om när det gäller Jesus från Nasaret. Simeon själv var av allt att döma själv så bekant med profetiorna i Jesaja så att han visste vilken slags Messias han höll i sina händer. Till skillnad från många i hans samtid väntade inte Simeon på en som skulle befria Israel från romarna. Romarna var inte Guds folks största problem. Israel var själv problemet. Jesaja 49, som Simeon citerar, säger att Messias uppgift var att föra Jakob tillbaka till Gud *så att Israel samlas hos honom*.

I Jesaja 40, som talar om den Israels tröst som Simeon väntade på, avslöjas vad Jerusalem mest av allt behövde: *Trösta, trösta mitt folk! säger er Gud. Tala till Jerusalems hjärta och förkunna för det att dess vedermöda är slut, att dess skuld är försonad, och att det fått dubbelt igen av Herrens hand för alla sina synder*. Synden och gudsförsvänd-

heten var det stora problemet för judarna på Jesu tid, inte Rom. Därför blev Jesus också en stötesten för många, ja, för de flesta av hans landsmän.

I början av hans offentliga verksamhet besökte han synagogan i Nasaret och där blev hans messianska anspråk till mycket stor bestörtning. Han predikade över den messianska profetian i Jesaja 61 och påstod att denna profetia gick i uppfyllelse där och då, i hans person. De visste att han var en undergörare, men att Josefs son skulle vara Messias, aldrig! De visste vem han var och varifrån han kom, men *"när Messias kommer ska ingen veta varifrån han är"* (Joh 7:27). Människorna i Nasaret hade inte mycket att skryta med, men ryktet om deras egen Jesus höll på att spridas över hela Galileen. Kanske kunde det ändå komma något gott från Nasaret? Men han kunde väl visa något tecken också för dem, nu när han ändå var där? Det gör inte Jesus.

Jesus visar att Guds rike inte handlar om härkomst eller etnicitet. Det fanns många änkor i Israel på Elias tid under hungersnöden, men Elia blev inte sänd till någon av dem, utan bara till en änka i Sarefat i Sidons land. Och det fanns många spetälska i Israel på Elis tid, men ingen av dem blev renad, bara syriern Naaman. Redan

i Gamla testamentet finns det exempel på hur Gud frälsar också hedningar, men det stora *ljuset med uppenbarelse för hedningarna* kommer först i och med Messias ankomst i världen och den tid som följde efter den första pingstdagen när Guds rike spreds över hela världen genom apostlarnas vittnesbörd. Men i Nasaret fylldes man av vrede över Jesu ord och både Matteus och Markus ger vittnesbörd om att den gamle Simeon hade profeterat rätt: *Och de tog anstöt av honom* (Matt 13:57, Mark 6:3).

Jesus hade sagt att en profet inte föraktas utom i sin egen hemstad, sin släkt och sin egen familj (Mark 6:4). Det fick han också erfara i Kapernaum. Uppståndelsen kring hans person ledde till att man sa att han var från sina sinnen. Hans anhöriga, hans mor och hans bröder, beslöt sig för att hämta hem honom (Mark 3:20ff). Vi vet att inte ens hans bröder trodde på honom vid denna tid (Joh 7:5). Även Maria var med i följet som kom för att hämta hem honom. Maria hade ju fått ta emot budet om att hennes son skulle få sin far Davids tron och att han skulle vara kung över Israel för evigt (Luk 1:32–33).

Folk ansåg att han hade en oren ande och det pratades om att han var från sina sinnen. Det var säkert inte lätt för Maria att förhålla sig

till denna utveckling. Hennes son var Messias, Herren, det hade herdarna berättat att ängeln hade sagt till dem på ängen, men hade Messias fortfarande detta under kontroll?

– Låt oss hämta hem honom för säkerhets skull!

Simon hade sagt: *Maria, också genom din själ ska det gå ett svärd. Så ska många hjärtans tankar uppenbaras.* Också för sin egen familj var Jesus till fall och upprättelse.

I Lukas 7 kan vi läsa om hur Jesu släkting Johannes Döparen sände sina lärjungar till Jesus med frågan: *Är du den som skulle komma? Eller ska vi vänta på någon annan?* Jesus svarar med att citera messianska profetior från Jesaja: *”Gå och berätta för Johannes vad ni sett och hört: Blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och fattiga får höra glädjens budskap. Salig är den som inte tar anstöt av mig.”* Vi vet inte vad Johannes själv tänkte i sitt hjärta. Tivlade han eller ville han undervisa sina lärjungar genom att sända dem till Jesus? Men de sista orden gällde såväl Johannes själv som hans lärjungar: *Salig är du om du inte tar anstöt av mig.*

Också Jesu lärjungar hade mycket svårt att förstå vilken slags kung Jesus var och hurdant hans rike är. Visst, han var Messias, den levande Gudens Son. Men att han skulle lida och dö? *”Gud bevara dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig”* (Matt 16:22). Jesus sa gång på gång till sina lärjungar att han kommer att bli förkastad av överstepräster, att han ska lida och dö, men också uppstå från de döda. Men de kunde inte ta det till sig.

Det går inte att ta miste på besvikelsen i Emmauslärjungarnas ord när de säger: *”Vi hade hoppats att han var den som skulle frälsa Israel”* (Luk 24:21). Ännu i början av Apostlagärningarna verkar lärjungarna före pingstdagen vara

förvirrade angående Guds rike: *När de nu var samlade frågade de honom: ”Herre, är tiden nu inne då du ska återupprätta riket åt Israel?”* Han svarade dem: *”Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har bestämt. Men när den helige Ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns”* (Apg 1:6ff).

Det har sagts om denna fråga, som lärjungarna ställer till Jesus under de sista skälvande timmarna av deras fysiska samvaro med sin mästare: *Det finns lika många fel i den som det finns ord.* Också för sina lärjungar var Jesus satt till fall och upprättelse. För många blev han till fall och de ”drog sig undan och slutade vandra med honom” (Joh 6:66). De tolv, senare elva, blev kvar och Jesus blev för dem till evig upprättelse. Det gällde också hans mor och bröder, vilka efter Jesu uppståndelse höll sig till Jesu lärjungar (Apg 1:14).

För den andliga eliten var Jesus också i högsta grad till fall och upprättelse. Fariséen och rådsheren Nikodemus fick höra att Guds rike är av en sådan art att den som inte är född på nytt utan undantag befinner sig utanför detta rike (Joh 3:5). Andra fariséer fick höra att Guds rike inte kommer på ett sådant sätt att det kan ses med ögonen eller att man ska kunna säga ”se, här är det, eller: där är det”. Nej, Guds rike är mitt ibland er (Luk 17:20f).

Jesus är också satt till fall och upprättelse i samband med sin död på korset. Till fall bland annat för soldaterna som krönte honom med törne, klädde honom i en purpur-röd mantel, hånade honom och sa: *”Var hälsad, judarnas kung!”* (Joh 19:3). Till fall också för överstepräster, de skriftlärda och de äldste som sa: *”Andra har han frälst, sig själv kan han inte frälsa.*

Han är Israels kung! Nu får han komma ner från korset, så ska vi tro på honom” (Matt 27:42).

Men Maria då, hans egen mor? Vad hon i denna svåra stund tänkte och trodde om Jesu eviga regerande på sin fader Davids tron vet vi inte. Men säkert var det inte så lätt för henne att lita på att allt gick precis enligt Guds uråldriga plan. Det vi i alla fall vet är att Jesus i denna stund blev till evig upprättelse för en som verkligen behövde det: den botfärdige rövaren på korset. Han såg det som kanske ingen annan såg just då: att Jesus mitt i sin förnedring var den evige kungen över Jakobs hus (Luk 1:33). Denne rövare önskade av hela sitt hjärta få vara med Jesus i hans rike. Här fanns en som behövde upprättelse och han, som var satt till upprättelse för många, blev sänd till honom. Denne rövare tog inte anstöt av Jesu sargade yttre. Nej, med trons ögon såg han Guds rike i Jesus.

Simeon visste vad han talade om. Jesus var verkligen satt till fall och upprättelse för många i Israel. Så är det ännu idag. Den korsfäste Kristus är också idag en stötesten för judarna. Jesaja 53 läses inte i synagogorna i vår tid av rädsla för att någon ska förknippa Herrens lidande tjänare med Jesus. Men ändå händer det ofta, också i vår tid, att Gud omvänder judar till honom som blev sänd till härlighet för sitt folk Israel.

Bland sekulära människor i vår tid är talet om Jesus och hans kors fortfarande dårskap. Må det inte vara så också för oss, som har satt vår tro till honom. Jesus kom i ringhet, men dock *med ljus till uppenbarelse för oss hedningar.* Må hans ord få besannas också om oss, vi som nu går för att möta honom i krubban: *Salig är den som inte tar anstöt av mig.*

Hans Ahlskog

Ett ovanligt barn – en enastående människa

I TEMPLET I JERUSALEM tjänstgjorde många präster. En av dem hette Sakarias och hans fru hette Elisabet. De levde rätt och rättfärdigt, så som Guds ord säger att den som tror på Gud ska leva. Till deras stora sorg hade de inte fått några barn. De hade bitt mycket till Gud om detta, men nu hade de blivit gamla och de var barnlösa.

Det var nu Sakarias tur att tjänstgöra i templet. En av de viktigaste uppgifterna prästerna hade var att sköta offerttjänsten i templet. Många olika offer skulle bäras fram, syndoffer och skuldoffer, tackoffer och lovoffer och rökelseoffer och många fler. Alla offren var påminnelser om Jesus, som skulle offras på korset för våra synder.

Nu skulle Sakarias gå in i templet och tända rökelseoffret på altaret medan folket stod utanför och bad. Men det dröjde innan han kom ut igen. Folket undrade vad som tog så lång tid. Men inne i templet hände något som Sakarias aldrig skulle glömma. När han gick fram till altaret blev han alldeles förskräckt, för till höger om altaret stod Herrens ängel Gabriel.

– Var inte rädd Sakarias, sa ängeln, Gud har sänt mig för att berätta något som gör dig mycket glad. Gud har hört era böner. Din fru Elisabet ska föda en son och du ska ge honom namnet Johannes. Han ska bli stor inför Herren, och redan innan han är född ska han i moderlivet bli uppfylld av den helige Ande. Han ska få samma ande och kraft som profeten Elia och

han ska gå före Herren och göra folket berett att ta emot Jesus.

Det här kunde Sakarias inte tro.

– Hur ska jag kunna vara säker på det? Både jag och Elisabet är ju gamla, sa Sakarias.

Då sa ängeln Gabriel:

– När tiden är inne ska detta gå i uppfyllelse, men eftersom du inte trodde mina ord ska du bli stum och inte kunna tala förrän den dag det händer.

När Sakarias kom ut ur templet kunde han inte tala. Han försökte göra tecken åt folket och då förstod de att något särskilt hänt, att han sett en syn där inne.

Sakarias gick hem när han var färdig med sin tjänst. En kort tid därefter blev Elisabet med barn. Innan den lille Johannes var född – han var bara sex månader gammal i Elisabets mage - fick hon en dag besök av sin släkting Maria från Nasaret som också väntade barn. Herrens ängel Gabriel hade kommit till henne och sagt att hon skulle bli mor till Jesus, Guds Son.

När Maria kom blev Elisabet jätteglad, inte bara för att Maria kom och hälsade på utan något hände som hon blev ännu gladare för. Hon blev uppfylld av den helige Ande och ropade högt:

– Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad din livsfrukt! Du ska bli mor till min Herre, och när du kom in och hälsade, spratt barnet i mig till av glädje. Salig är du som trodde, för det som Herren har sagt till dig ska gå i uppfyllelse.

Då blev Maria mycket glad och sjöng en lovsång till Herren. Den vackra lovsången kan du läsa i Lukas evangelium kapitel 1:46–55.

Så gick det ytterligare några månader och Elisabet födde en son. Släktingar och vänner var så glada för att Gud hade gett Sakarias och Elisabet en så stor gåva – ett litet barn. De föreslog att han skulle heta Sakarias efter sin far, men då sa Elisabet:

– Nej, han ska heta Johannes.

– Men det finns ju ingen i din släkt som heter så, sa släktingarna. Vi frågar hans far. Sakarias bad då om en skrivtavla och skrev: "Johannes är hans namn." Då blev alla förvånade, men Sakarias fick plötsligt tillbaka talförmågan och började tala och prisa Gud. Han sjöng en vacker lovsång till Herren som du kan läsa i Lukas evangelium, kapitel 1:67–79.

Alla blev både förskräckta och förundrade. Överallt i trakten där omkring talade man om det som hade hänt. Man undrade mycket över vad som skulle bli av detta barn, för Herren var med honom.

Så växte Johannes upp och han levde nära Gud hela tiden. Gud förberedde honom på den uppgift han skulle få. Han bodde i öde trakter och levde väldigt enkelt. Han hade en mantel av kamelhår och en livrem av läder. Han åt gräshoppor och vildhonung.

Så kom till sist den dagen då Johannes skulle börja predika. Han höll till vid Jordanfloden, där han predikade och döpte. Därför kallades han Johannes döparen.

Människorna förstod att det var något alldeles särskilt som nu hände. En profet, ett sändebud från Gud, hade inte funnits i Israel på fyrahundra år. Nu hade Gud äntligen skickat en profet, och ryktet spred sig över hela landet. Människor i stora skaror kom från hela landet för att höra Johannes predika och bli döpta av honom.

Johannes predikade med stort allvar för människorna. Han sa att de var stora syndare som skulle komma under Guds vrededom om de inte blev omvända. Och det var bråttom, sa Johannes:

– Redan är yxan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär god frukt blir nerhugget och kastat i elden.

Människorna lyssnade till Johannes predikan. De bekände sina synder och lät döpa sig av Johannes. Det var ett omvändelsens dop till syndernas förlåtelse.

Många undrade vem Johannes egentligen var. Från templet i Jerusalem kom höga andliga ledare för att få

veta. Kunde han vara profeten Elia? Eller var han rent av Messias, Frälsaren som Gud lovat sända?

– Nej, sa Johannes, jag är inte Messias och jag är inte Elia.

– Vem är du då?

– Jag är rösten som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren.

– Varför döper du då om du inte är Messias eller Elia?

– Jag döper i vatten. Men mitt ibland er står en som ni inte känner, han som kommer efter mig, fast han var före mig. Han är större än jag. Jag är inte ens värd att böja mig ner och knyta upp hans sandalremmar.

Nästa dag kom han som Johannes talat om. Jesus kom gående, och när Johannes såg Jesus komma, sa han:

– Se Guds Lamm, som tar bort världens synd!

Jesus gick fram till Johannes och ville att Johannes skulle döpa honom. Men Johannes visste att Jesus var världens Frälsare och tyckte inte alls att det passade:

– Det är jag som behöver

döpas av dig, sa han till Jesus, och du kommer till mig.

– Låt det nu ske, sa Jesus, för så bör vi uppfylla all rättfärdighet.

Och så steg Jesus ner i vattnet och Johannes döpte honom. Då öppnades himlen och Guds Ande sänkte sig ner över Jesus. Från himlen hördes Guds röst:

– Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.

Nu när Jesus hade börjat undervisa om Guds rike kom många, många människor till honom för att höra honom predika och bli döpta av Jesu lärjungar. Johannes hade också lärjungar, och de blev bekymrade för att så många nu gick till Jesus:

– Rabbi, sa de, han som var hos dig på andra sidan Jordan och som du vittnade om, han döper och alla går till honom.

– Det är alldeles så det ska vara, svarade Johannes, jag var bara sänd framför honom för att bereda vägen för honom. Och nu ska han bli större och jag mindre, för han kommer från himlen, så han är över alla. Gud älskar honom och har lagt allt i hans hand. Den som inte tror på Jesus blir kvar under Guds vrede, men den som tror på Jesus har evigt liv. Jag är så innerligt glad över att höra Jesu röst. Den glädjen har jag nu helt och fullt.

Johannes fortsatte att predika och förmana männi-

skorna att akta sig för synden och att tro på Jesus. Ja, han vågade till och med tillrättavisa kung Herodes för att han levde i synd med sin brors fru och för att han gjorde så mycket ont. Då blev Herodes arg och satte Johannes i fängelse.

När Johannes lärjungar besökte honom där i fängelset sa han till dem att de skulle gå till Jesus och fråga honom om han var Messias. Jesus svarade dem:

– Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: blinda ser, döva hör, döda står upp och för fattiga syndare predikas glädjens budskap.

Johannes ville att hans lärjungar nu skulle följa Jesus och få se och höra att hos Jesus skedde allt det som var sagt om Messias, världens Frälsare.

När Johannes lärjungar gått talade Jesus om Johannes:

– Ingen av kvinna född har trätt fram som är större än Johannes. Han är mer än en profet. Det är om honom Gud har sagt: Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han ska bereda vägen för dig.

Gud gör aldrig några misstag, men vi har många gånger svårt att förstå varför Gud låter svåra saker hända. Så är det när det gäller Johannes döparen. Han, som predikat och fört så många människor till Jesus blev satt i fängelse av den onde Herodes. Och inte bara det – Herodes lät också döda Johannes där i

fängelset. Johannes lärjungar kom och tog den döda kroppen och begravde den. Sen gick de till Jesus och berättade allt för honom.

Den onde Herodes fick så småningom sitt straff för alla sina illgärningar. Han fick en konstig sjukdom så att han blev uppäten av maskar och dog.

Men Johannes fick från fängelset flytta till himmelen. Och än i dag kan man höra Johannes döparens ord överallt där man predikar om Jesus:

– Se Guds Lamm, som tar bort världens synd.

Ingemar Andersson
Från Barnens Julblad 2009

Sommarläger i Norge

Norska LBK arrangerar sitt «kirkemøte» 1–3 augusti 2025 på Solgry ungdoms- og misjonscenter, ca 30 kilometer norr om Haugesund. <https://solgry.com/> – med möjlighet för gokart, minigolf, badning, kanot, sandvolleyboll m.m.

Tema: Jag skäms inte för evangeliet (Rom 1:16) – Aktuella teman från Romarbrevet.

Undervisning av Lars Borgström, Bjarte Edvardsen och LBK-Norges pastorer. Egen barnundervisning.

Trossyskon från grannländerna är varmt välkomna!

Mer info kommer senare. Kontakt: pastorwelde@gmail.com

Julerbjudanden från Biblicums förlag:

Profeten Sakarja och hans bok

En högaktuell bok av Seth Erlandsson om tolkning av GT-profetior.

På ett uppfriskande, övertygande och trosstärkande sätt visar Seth Erlandsson hur Jesus Kristus är kärnan och stjärnan i Gamla testamentet och inte minst i profeten Sakarjas bok.

Julerbjudande från advent till trettondag:
90 kr (normalpris 150 kr).

Se flera julerbjudanden och beställ:
<https://biblicum.nu>

Vilken gud kan då rädda er?

Utläggning av Daniels bok av Lars Borgström.

Daniels bok är en fantastisk berättelse om den unge Daniel som tillsammans med tre kamrater fördes till Babel för att uppfostas vid Nebukadnessars hov. Berättelserna om Guds mäktiga ingripanden har fascinerat, men hans profetior har också lett till att bibelkritikerna dömt ut boken som ett falsarium. Lars Borgström visar övertygande att Daniels bok är Guds mäktiga uppenbarelse.

Julerbjudande från advent till trettondag:
150 kr (normalpris 195 kr).

O-antifonerna Sju böner före jul

En välkänd och älskad adventspålsalm är *O kom, O kom, Immanuel*, där den första versen lyder:
O kom, O kom, Immanuel, Och lös ditt fångna Israel, Som sörjer i sin landsflykt här, Tills Herren Kristus kommen är.

Var glad, var glad Immanuel Skall komma till dig Israel.

(Okänd latinsk författare)

Denna gamla psalm (från 1100-talet) bygger på de så kallade "O-antifonerna", som är sju ännu äldre böner som är tänkta att användas de sista sju dagarna före julafton, 17-23 december. Varje bön börjar med "O" och sedan ett gammaltestamentligt namn på Jesus, Messias. En *antifon* är en vers med biblisk text, avsedd att sjungas växelvis av en försångare och församlingen; försångaren sjunger först, och församlingen svarar.

Förväntan och längtan efter Jesu ankomst – både vid hans födelse och hans återkomst – växer sig starkare för varje dag vi närmar oss den stora högtiden:

17 DECEMBER

O VISHET, som har utgått från den Högstes mun och når från världens ena ända till den andra, du som styr allt med kraft och mildhet: kom och lär oss vishetens väg!

Hör, visheten ropar och förståndet höjer sin röst! Hon står uppe på höjderna, vid vägen där stigarna möts. Ords 8:1-2

Över honom ska Herrens Ande vila, Anden med vishet och förstånd, Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och vördnad för Herren. Jes 11:2

Jesus kallas Guds vishet i Bibeln. Visheten var verksam hos Gud Fadern under skapelsen. Samma person som Ordet, som var *hos Gud* i begynnelsen, och som också var Gud, och som blev människa.

18 DECEMBER

O ADONAI, Herren över Israels hus, du som uppenbarade dig för Mose i den brinnande busken och gav honom lagen på Sinai berg: kom och fräls oss med din utsträckta arm!

Då sade Gud: "Kom inte närmare! Ta av dig skorna, för platsen där du står är helig mark." Och han sade: "Jag är din fars Gud – Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud." Då dolde Mose ansiktet, för han bävade för att se på Gud. 2 Mos 3:5-6

Han ska döma de fattiga med rättfärdighet och med rättvisa skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden. Han ska slå jorden med sin muns stav, döda de ogudaktiga med sina läppars ande. Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter. Jes 11:4-5

Herrens sändebud/ängel som talade till Mose från den brinnande busken var Guds Son, Kristus. *Adonai* (Herre) var det namn som judarna så småningom började uttala istället för det heliga namnet JHWH/Jahve/ "Jag Är".

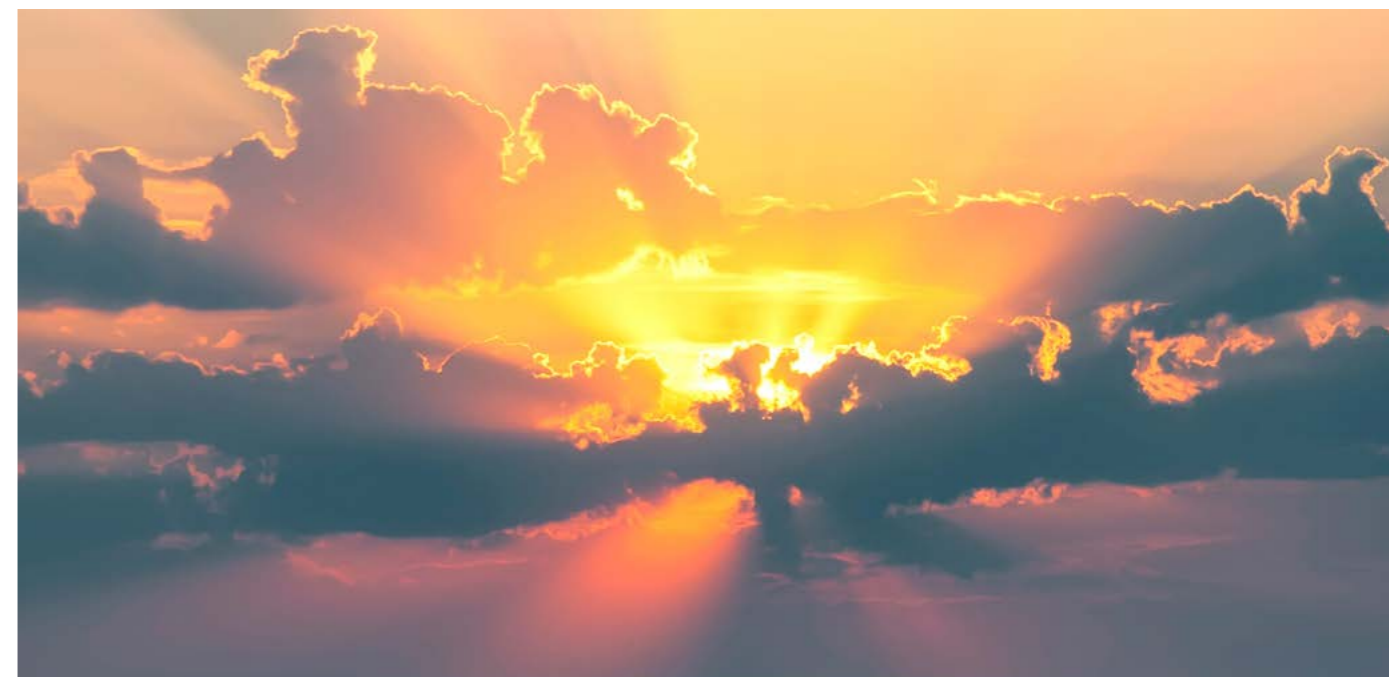
19 DECEMBER

O JESSE ROT OCH TELNING, som står som ett banér för folken, inför vilken konungarna skall förstummas, som folken skall tillbedja: kom och befria oss, dröj inte!

Det ska ske på den dagen att hednafolken ska söka Ishais rot där han står som ett banér för folken, och hans boning ska vara härlig. Jes 11:10

Och du ska säga till honom: "Så säger Herren Sebaot: Se, en man vars namn är Telningen. Under honom ska det gro, och han ska bygga Herrens tempel. Sak 6:12

Davids och hans far Ishais kungliga familj hade blivit som ett nedhugget träd efter israeliternas exil i Babylon. Ur denna rot och stubbe spirade Messias, Fridsfursten.

20 DECEMBER

O DAVIDS NYCKEL och spiran över Israels hus, du upplåter och ingen kan tillsluta; du tillsluter och ingen kan upplåta: kom och för ut ur fångelset den bundne, som sitter i mörker och dödsskugga!

Jag ska ge honom nyckeln till Davids hus att bära. Han ska öppna så att ingen kan stänga och stänga så att ingen kan öppna. Jes 22:22

Och skriv till ängeln för församlingen i Filadelfia: Så säger han som är helig och sann, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga och stänger så att ingen kan öppna. Upp 3:7

Slottsherren/chefsadministratören Eljakim var den som var ansvarig för nyckeln till Davids hus. Jesus säger i Uppenbarelseboken 3:7 att detta pekade på honom själv. Han har låst upp dörren till himmelriket för oss.

21 DECEMBER

O SOLUPPGÅNG, det eviga livets ljus och rättfärdighetens sol: kom och upplys dem, som sitter i mörker och dödsskugga!

... Så ska en soluppgång från höjden besöka oss, för att lysa över dem som sitter i mörker och dödsskugga och styra våra fötter in på fridens väg. Luk 1: 78-79

Från solens uppgång till dess nedgång ska mitt namn vara stort bland hednafolken. På varje plats ska man bära fram rökoffer och rena offergåvor åt mitt namn. Ja, mitt namn ska vara stort bland hednafolken, säger Herren Sebaot. Mal 1:11

Guds folk får till sist uppleva den eviga soluppgången i himmelen. Där behövs det inga lampor och ingen sol för Herren Gud ska själv lysa över dem.

22 DECEMBER

O FOLKENS KONUNG, du efterlängtrade, du är **hörnstenen** som samlar alla till ett: kom och fräls människan som du har format av ler!

Men Herren är den sanne Guden, han är den levande Guden, den evige Kungen. För hans vrede bävar jorden, och folken uthärdar inte hans harm. Jer 10:10

Jesus sade till dem: "Har ni aldrig läst i Skrifterna: Stenen som husbyggarna förkastade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, underbart är det i våra ögon." Matt 21:42

Hörnstenen är solid och stabil och håller ihop hela byggnaden. I tron på Jesus är vi ett med honom och med varandra, oavsett var i världen vi bor.

23 DECEMBER

O IMMANUEL, vår Konung och laggivare, folkens längtan och deras Frälsare: kom och fräls oss, Herre vår Gud!

Därför ska Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och hon ska ge honom namnet Immanuel. Jes 7:14

Den (dvs flodens väldiga vatenmassor) ska tränga in i Juda, svämma över och breda ut sig så att den når ända upp till halsen. Den ska breda ut sina vingor och fylla ditt land i hela dess vidd, Immanuel." Jes 8:8

Immanuel betyder "Gud med oss" eller "Gud är med oss". Guds evige Son ville så gärna vara med oss fattiga människor och hjälpa oss, att han skulle bli klädd i vårt kött och blod och leva mitt ibland oss, att han skulle kunna vara vår ställföreträdare och göra oss fria.

Vilka gäller Guds kärlek?

Det står utom allt tvivel att Gud älskar världen, och att det är grunden till att han sände sin Son till jorden. Det står ju i Joh 3:16:

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.

Världen. Ingen begränsad grupp människor. Och i 1 Tim 2:4 står det:

Gud, vår Frälsare [som] vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen.

Bakgrunden till det här är mycket mörk: synd, orättfärdighet, grymhet, våld, terror, fiendskap, och allt annat som vi skyggar för och inte vill ha mitt uppe i våra liv. Men hur kommer vi undan det? Kan vi gömma oss för allt det onda? Kan vi låtsas att det inte finns?

Nej, det finns. Och det var just därför som Gud måste sända sin Son till världen. Han kunde inte skygga för orättfärdigheten. Han hade en gång utplånat nästan alla människor från jorden, men han lovade att inte göra det igen så länge jorden finns till. Han måste göra något.

Han skulle bryta den ondes makt. Han skulle *frälsa* världen. Och det betyder inte att han nu skulle skaffa bort den helt från jordens yta. Det betyder för det första att han bröt den ondes makt, han krossade ormens huvud, som syndafallsberättelsen säger. För det andra betyder det att han en dag, när han slutligen kommer igen till jorden, ska definitivt förstöra allt ont, driva ut det från sin skapelse

och upprätta en värld där det bara finns rättfärdighet.

Om vi inte accepterar att det finns ondska här i vår värld kan vi inte heller se den djupa orsaken till att Jesus måste låta sig födas av en kvinna och ta på sig allt ont som finns i världen. Han älskade oss, han älskade världen. Han kunde

inte se hur vi, som han älskade, skulle överges åt djävulen.

Så kom då Jesus till jorden. Änglarna blev Guds redskap för att berätta varför han kom. Han var Frälsaren, och han var Messias, Herren. Han var alltså den som av Gud hade smorts att bli präst, profet och kung, och han var Gud själv, som namnet Herren säger: Jahve, det onämnbare namnet, den Helige.

Jesus skulle utföra sitt verk på två sätt:

- genom att leva syndfritt, något som ingen annan människa kan göra, men som han kan göra för att han är ”avlad av den Helige

Ande och född av jungfrun Maria”,

- genom att i vårt ställe bli gjord till synd och så bära synden till korset, bli utsatt både för människors tortyr och hån och för Guds vrede.

Här vill jag citera från Martin Luthers Stora Galaterbrevskommentar, förklaringen till 3:13:

Då den barmhärtige Fadern såg oss förtryckas av lagen och hållas under förbannelsen utan någon möjlighet att befrias därifrån, sände han sin Son i världen, lade alla människors alla synder på honom och sade till honom: Var Petrus, förnekaren, var Paulus, förföljaren, hädaren och våldverkaren, var David, äktenskapsbrytaren, var syndaren, som åt äpplet i paradiset, var rövaren på korset, med ett ord,

var alla människors person, som gjort alla människors synder och se sedan till, att du betalar och gör till fyllest för dem! Då kommer lagen och säger: Jag finner, att denne syndare tager på sig alla människors synder, och jag ser ingen synd utom hos honom. Alltså skall han dö på korset. – Och så angriper lagen honom och dödar honom. Då detta skett, är hela världen renad och försonad från alla synder, och följaktligen är den också befriad från döden och från allt ont.

Så möter Gud ondskan i världen. Så skapar han frid åt människorna som han älskar.

Ola Österbacka

Julfirande bland kristna romer i Dunavtsi, Bulgarien

Att arbeta bland människor med romsk bakgrund har sina intressanta sidor. En av dem är att uppleva hur de firar jul.

Förr i tiden gick romerna inte på gudstjänster. Deras julfirande innebar fest – en massa mat och vin.

Efter kommunismen började fler och fler människor gå på gudstjänster. Med åren har romerna lärt sig förstå vad julen innebär – en fest, men inte en massa mat och vin utan firandet av Frälsarens födelse. Naturligtvis håller de fortfa-

rande fast vid vissa gamla traditioner, t ex att enligt orthodox tradition under en viss tid före jul inte äta kött. Efter gudstjänsten samlas familjen till middag. Måltiderna innehåller bönor, ris och linser. Köttet är inte tillåtet på julbordet förrän den 25 december.

På juldagen firas gudstjänst med Herrens heliga nattvard kl 10.00. Medlemmarna tar med sig mat, kakor och läsk med tanken att ha lite firande tillsammans. I början var det svårt att vägra att välsigna maten (återigen en ortodox tradi-

tion), men med åren har människor förstått att det är viktigare att känna och älska Frälsaren än att få en välsignelse av maten.

För årets firande planerar vi att äta en lunch tillsammans i kapellet. Det är min bön att Herren ska välsigna den här planen och att alla medlemmar ska ha tillräckligt med tid att närvara vid den.

Bröder och systrar, be för att församlingen ska bli starkare och växa till.

Guds välsignelse!

Iliyan Itsov

Pastor Iliyan talar till församlingen i kapellet

Kan man få tillbaka tron om man har avfallit? Det verkar inte så av Heb 6:4-6

Vi börjar med att se vad Heb 6:4-6 säger: *De som en gång har tagit emot ljuset och smakat den himmelska gåvan, fått del av den helige Ande och smakat Guds goda ord och den kommande världens krafter men sedan avfallit, dem går det inte att föra till ny omvändelse då de själva korsfäster Guds Son på nytt och hänar honom offentligt.*

Avsiktlig och oavsiktlig synd

Varje synd är en otroshandling för den innebär uppror och att inte lita på Guds ord. Alla föds in i denna värld med en syndig och självisk natur. Vi har en avgud i hjärtat: vi själva! Denna syndiga natur visar sig i onda tankar, ord och handlingar.

Synder är av två slag: oavsiktliga och avsiktliga. Oavsiktlig synd är synd som vi begår av okunnighet eller svaghet. Aposteln Paulus sa: *Jag som förr var en hädare . . . mötte barmhärtighet därför att jag i min otro inte visste vad jag gjorde* (1 Tim 1:13). Jesus varnade: *Vaka och be att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt* (Matt 26:41). Syndare syndar. Vårt syndiga kött vill inte kämpa mot frestelser. Ibland är vi inte medvetna om att det vi gör är fel. Vi måste be med kung David: *Vem märker hur ofta han felar? Förlåt mig mina hemliga brister.* (Ps 19:13). Den som tror känns vid sitt okunniga och svaga tillstånd och vänder sig till Frälsaren för förlåtelse och kraft att stå emot

frestelser. Och Gud förlåter för sin Son Jesu skull!

Den andra sortens synd är avsiktlig. Det är synd som vi gör medvetet. Vi vet att det vi gör strider mot Guds vilja, men vi gör det ändå. Detta är mycket farligare. Inte för att sådana synd är värre i sig själva ("Syndens lön är döden") utan för att de begås av en troende som medvetet föraktar Guds Ord och riskerar att förlora tron. Synd som inte är ångrad är oförlåten synd, inte för att Jesus inte betalat för den utan för att den troende har förkastat förlåtelsen genom att välja synden framför Kristus. Vi kallar detta "att leva i synd". Paulus säger: *Om ni lever efter köttet, kommer ni att dö* (Rom 8:13). Hebreerbrevets författare har en omskakande varning: *Om vi fortsätter att synda med vett och vilja efter att ha fått kunskap om sanningen, då finns det inte längre något offer för synderna, utan bara en fruktansvärd väntan på domen och en rasande eld som ska förtära motståndarna* (Heb 10:26,27). Må detta aldrig hända! Istället flyr vi till Jesu armar för att få förlåtelse och lämnar vårt avsiktligt syndiga liv bakom oss. Avsiktlig synd är farlig eftersom den förstör tron!

Synd mot den helige Ande

Vilken typ av synd handlar Hebreerbrevets kapitel 6 om? Det är tydligt att det handlar om avsiktlig synd. Det finns dock lite delade meningar om huruvida detta

skriftställe handlar om synden mot den helige Ande eller varnar för avsiktlig synd och vart den leder.

Jesus sa att det inte finns någon förlåtelse för den som syndar mot den helige Ande. *Jag säger er sanningen: alla syndar och hädelser ska människorna få förlåtelse för hur de än hädar. Men den som hädar den helige Ande får aldrig någonsin förlåtelse utan är skyldig till evig synd* (Mark 3:28,29). Denna synd går helt klart utöver vårt naturliga motstånd mot evangeliet. Detta är en synd mot den helige Andes verk, som är att föra oss till tro. Synden mot den Helige Ande är att framhärda i avvisandet av det evangelium vars sanning förhärdade syndare har varit helt övertygade om. Genom denna synds natur är tro omöjlig. Det är den sista förhärdelsen mot evangeliet.

Den naturliga frågan är: "Har jag begått denna synd?" Det logiska svaret är att om du oroar dig för att ha begått denna synd så har du inte begått den! Men jag minns att jag frågade min far om det när jag var ung, och han gav mig det svaret. Jag har ett väldigt känsligt samvete och minns att när jag gick därifrån undrade jag fortfarande om jag var tillräckligt orolig för att ha begått denna synd. Det bästa sättet att trösta andra är att visa dem till Jesus, som har betalat för hela världens synd. Det inkluderar dig och mig!

Det verkar som att Hebreerbrevet kapitel 6 talar om den

allvarligare synden mot den helige Ande och inte bara en person som lämnat tron. Skribenten hopar uttryck som beskriver en person som är helt övertygad om evangeliets sanning genom den helige Andes verk: *smakat den himmelska gåvan, fått del av den helige Ande och smakat Guds goda ord och den kommande världens krafter.* Han fortsätter med att påpeka att en sådan person inte kan föras tillbaka till omvändelse eftersom han eller hon hänar Jesu offer.

En del översätter dock dessa verser så här: "Det är omöjligt för dem som har avfallit att föras tillbaka till omvändelse eftersom de till sin förlust korsfäster Guds Son..." I detta fall skulle författaren säga att människor inte kan komma tillbaka till tro medan de håller fast vid sin synd.

Hur som helst är synden mot den helige Ande mer än att helt enkelt avfalla från tron. Det finns förlåtelse för dem som vänder sig bort från avsiktlig synd.

Uppmaning till omvändelse

Så kan någon komma tillbaka till tron efter att ha avfallit? Svaret är ja.

I Schmalkaldiska artiklarna använder Martin Luther kung David som ett exempel på en troende som avfallit från tron (Concordia Triglotta, s 491). Kung David levde i sin synd i ungefär ett år medan Bateba var gravid och födde en son. Han beskrev den farsansfulla tiden i sitt liv i Ps 32:3,4: *Så länge jag teg förtvinade mina ben och jag stönade dagen lång. Dag och natt var din hand tung över mig, min kraft rann bort som i sommarens torka.* Men vad var det som gav David tron tillbaka? Det var lagens skarpa budskap från profeten Natan och evangeliets helande budskap i hans ord: *Så har också HERREN förlåtit dig din synd* (2 Sam 12:13).

Synden mot den helige Ande går längre än att bara avfalla från tron, och det finns förlåtelse för dem som vänder sig från avsiktlig

synd.

Bibeln uppmanar oss att återföra dem som är fångade i synd och otro. Den som återför en syndare från hans villoväg räddar hans själ från döden och överskyler många syndar (Jak 5:20).

Till sist, tänk på fadern i liknelsen om den förlorade sonen. Han håller utkik efter sonen som övergav honom och väntar på att han ska komma till besinning (Luk 15:11-31). Se faderns glädje när han ser sin son komma hem, hur han tar honom i famnen, kysser honom, förlåter honom och ordnar en hemkomstfest! Detta är den himmelske Faderns glädje över sina barn när de kommer tillbaka hem till hans kärleksfulla famn!

David Scharf
Forward in Christ 8-24

Fri till eller fri från

Martin Luther höll en predikan i Sachsen den 25 oktober 1517, sex dagar innan han spikade upp sina 95 teser på dörren till slottskyrkan i Wittenberg. Hertig Georg "den skäggige" var en av åhörarna. Luthers predikan var helt i linje med reformationens budskap: "Vår frälsning måste alltid vara vår främsta angelägenhet. Människan kan bli frälst endast genom tro på Jesus Kristus, inte genom sina egna goda gärningar."

Vid middagen den kvällen frågade hertigen sin frus väninna vad hon tyckte om broder Martins predikan. "Åh", svarade hon, "om jag får höra en sådan predikan till kan jag dö i frid." Hertigen blev rasande och utropade: "Jag skulle betala för att slippa höra den. Den gör folk säkra i sina syndar."

Hertigen förstod inte vilken kraft det finns i nåden. Jesus sa: *Jag säger er sanningen: "Var och en som ägnar sig åt synd är syndens slav. . . . Om nu Sonen gör er fria blir ni verkligen fria"* (Joh 8:34,36). Guds nåd gör oss inte fria att synda utan gör oss i stället fria från synd. Syndens bojar ligger på golvet vid dina fötter. Du är verkligen fri. Fri att älska andra så som Jesus har älskat dig. Fri att förlåta så som han har förlåtit dig. Fri att tjäna på en miljon sätt.

Pastor Dave Scharf

Vem hetsar vem?

I SvD den 18 maj 2002 publicerades nedanstående artikel, lika aktuell drygt 12 år senare.

Den 5 maj tog elva kristna ledare till orda under Brännpunkt och uttryckte stor oro över ett lagförslag, som enligt deras mening innebär att det blir straffbart att förkunna vissa av Bibelns läror. De vill slå vakt om religionsfriheten och finner det ytterst anmärkningsvärt att staten ska avgöra vad som är godkänd kristen förkunnelse. "Varken parlamentariker eller ledamöter i domstolar har i sina funktioner kompetens eller auktoritet att säga vad som är en korrekt uttolkning av Bibeln", framhöll pastorerna.

Den 12 maj innehöll Brännpunkt en artikel av UD-tjänstemannen Lars Bjarme. Han gick skarpt till rätta med de elva kristna ledarna, som fick honom att tänka på "religiösa fanatiker, som med tron som enda argument kräver att alla andra måste följa deras övertygelse". Hans slutkläm lød: "Sverige har inte längre kristendomen som statsreligion. Om religiösa påbud strider mot vad som kan accepteras i Sverige i dag går det inte att göra något undantag för kristna samfund."

Efter de två artiklarnas publicering har riksdagen förordat att homosexuella ska skyddas mot hets och kränkningar. Regeringens förslag om att grundlagsbegreppet "hets mot folkgrupp" också ska gälla sexuell läggning blir troligen realitet vid en andra omröstning i riksdagen efter nästa val.

Debatten kräver vissa påpekan- den. Lars Bjarme har verkligen förmåga att blanda bort korten. De elva kristna ledarna har förespråkat motsatsen till tvång, motsatsen till statsreligion! De kräver inte att alla genom statliga lagar ska tvingas följa vad Bibeln lär. De vill inte införa en teokrati. Vad de kräver är religionsfrihet, frihet att tro och förkunna vad Bibeln lär.

Nu menar Bjarme att "den logiska konsekvensen av detta är acceptans av änkebränning, kvinnlig omskärelse, stenande av kvinnor och kravet på slöja". Vill man förespråka frihet för biblisk tro får det enligt Bjarme fruktansvärda konsekvenser - om man är konsekvent. Han skriver: "En konsekvent kristen borde kräva dödsstraff för både äktenskapsbrott (Femte Mosebok 22:22) och homosexuella handlingar (Tredje Mosebok 20:13). Detta är vad Gamla Testamentet påbjuder och de hemskaste straff väntar de ohörsamma."

Det är uppenbart att Bjarme vet väldigt lite om vad biblisk kristendom lär. Enligt Bibeln har gamla förbundets tid avlösts av det nya förbundet. Under det gamla förbundet skulle Israel utgöra en teokrati utan religionsfrihet. Den stränga domen över brott mot Guds vilja skulle utmätas av gudstroga domstolar. Israels speciella uppgift som Gudsuppenbarelens förmedlare krävde stränga staketbestämmelser, som skulle förhindra uppblandning med falsk tro och avfall från Gud.

Men i och med Messias ankomst och försoningsverk har gamla förbundets löften enligt Nya Testamentet fått sin uppfyllelse och nu avlösts av ett nytt förbund. Detta grundläggande i kristendomen har inte Bjarme förstått. Enligt nya förbundet är skiljemuren mellan jude och grek nedriven och Guds rike är ingen teokrati, bunden till en viss yttre nation. Guds rike är ett andligt Messiasrike, en gemenskap av Kristustroende syndare, som räknas som rättfärdiga bara för Kristi skull, ett multietniskt rike. "Mitt rike är inte av den här världen", säger Jesus inför den romerska statsmakten.

"En konsekvent kristen" vill inte och ska inte återinföra gamla förbundets teokrati. Domen, åtskillnaden mellan ogräs och vete, sker enligt Jesus först på den stora skördedagen, den yttersta domen. "Låt båda växa tillsammans fram till skörden", säger Jesus.

Enligt Bibeln är ingen människa fri från synd. Alla människor har syndiga begär: begär efter andras egendom, begär efter sexuell njutning utanför äktenskapet. Att ge efter för dessa begär genom att stjäla, begå äktenskapsbrott, vara otrogen, ha sex med samma kön mm strider mot Guds vilja. En kristen vet att detta är synd och kämpar därför emot sina onda begär. Hans eller hennes tröst, i all ofullkomlighet, är Kristi gottgörelse, förlåtelse uteslutande av nåd för Kristi skull. Ett nådehjon har ingen anledning att förhäva sig och se ner på dem som faller i synd.

Till kristendomens väsen hör mission, att gå ut i hela världen och förkunna det glada budskapet om Kristus, vilket förutsätter predikan av både synd och nåd. Detta kan inte kallas "hets". Om predikande av Bibelns dom över homosexualitet kallas för hets mot folkgrupp, är väl också predikande av Bibelns dom över t ex själviskhet, otrohet, promiskuitet och ateism också hets mot själviska, otrogna, lösaktiga och ateistiska människor? Och är inte "hetsen" mot dem som säger att homosexualitet strider mot Guds vilja en "hets" mot både kristna och muslimer?

Tilläggas kan att varken Korans eller Gamla testamentets teokrati påbjuder änkebränning och kvinnlig omskärelse.

Seth Erlandsson
docent i Gamla testamentets
exegetik och lektor i religionskunskap

Hopp för världen

"Sällan har det varit viktigare att lyfta fram hoppets dimension", skrev ledaren för en kyrklig hjälporganisation nyligen i en artikel med titeln "Hopp för en värld i kris?" som trycktes i en kristen tidning. För det finns mycket oro och nöd i världen just nu. Tio procent av världens befolkning svälter. Kriget i Ukraina har lett till en kraftig ökning av antalet flyktingar. Krig och pandemi har också lett till sämre ekonomi för människor i alla delar av världen. Bland annat. Författaren hoppas att politiker och andra med inflytande nu ska gå i bräschen för att vidta vissa nödvändiga åtgärder, som föreslås i artikeln. Då finns det anledning till hopp mitt i den annars dystra utvecklingen.

Gud nämns inte i artikeln, vilket är lite märkligt och en brist. Kyrkans Herre är ju hoppets Gud (Rom 15:13). I Klagovi-

sorna säger författaren (troligen Jeremia), efter att ha målat upp fiendens grymhet, templets förstörelse och folkets lidande: *Detta tar jag till hjärtat, därför har jag hopp: Det är HERRENS nåd att det inte är ute med oss, att det inte är slut med hans barmhärtighet. Den är ny varje morgon, stor är din trofasthet. Herren är min del, det säger min själ, därför hoppas jag på honom* (Klag 3:21-24).

I dagligt tal betyder "hopp" en obestämd förväntan på hjälp och förbättring. Men när Bibeln talar om en troendes hopp är det något fast och säkert: *Detta hopp har vi som ett tryggt och säkert själens ankare* (Heb 6:19). *Kristus Jesus är vårt hopp* (1 Tim 1:1), utan honom var vi *utan hopp och utan Gud* i världen (Ef 2:12). Gud har i sin stora barmhärtighet *genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp* (1 Pet

1:3). *Till hans namn ska folken sätta sitt hopp* (Matt 12:21).

Ja, som kristna önskar vi innerligt att andra ska ha samma hopp som vi själva har. Kanske lite provocerande för vissa, men "det är inte kyrkans uppdrag att lösa världens alla sociala problem. . . Kyrkans uppdrag är att predika evangeliet till frälsning för själar som riskerar att gå förlorade" (KELK:s nittiofem teser för det 21:a århundradet, #75). Och vi kan alla vara en del av detta, genom förbön, personlig tjänst och ekonomiskt stöd. Men i tacksamhet för Gud vår Frälsares stora godhet mot oss vill vi naturligtvis också visa vänlighet och hjälpa vår nästa när han är fattig, ensam, på flykt etc. Luther sa: "Den som går förbi sin nästa går också förbi Gud." Var och en av oss har fått ett uppdrag, en kallelse att tjäna vår nästa i kärlek.

Tor Jakob Welde

Julklappstips för de yngsta

Min första pekbibel i stadig kartong låter små barn bekanta sig med Bibelns innehåll i 20 bilder och enkla berättelsetexter.

Min första pekbibel – målarbok får barnen färglägga bilderna själva.

Böckerna är utgivna av XP Media.

Om du vill veta mer och beställa böcker kan du gå in på

www.xpmedia.org

Julerbudande från advent till trettondag: Illustrerade Andaktsbibeln

Börja varje dag med en inspirerande berättelse från Bibeln! Här möter du 365 lagom långa läsningar, en för var dag. Varma och härliga illustrationer välkomnar in i Bibelns värld.

Texten är klippt ord för ord från Svenska Folkbibeln, en modern och texttrogen översättning.

Boken är en utmärkt julklapp till barnfamiljer! Kampanjpris: 245 kr (normalt 279 kr)

biblicum.nu

FRID

*Ett barn blir oss fött, en son blir oss given.
På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är:
Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste.
Så ska herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron
och hans rike. Det ska befastas och stödjas med rätt och rättfärdighet
från nu och till evig tid. HERREN Sebaots lidelse ska göra detta.
(Jes 9:6-7)*

VAD ÄR VÄRST när man ska åka på semester? Förberedelserna! Allt som behöver göras innan familjen kan resa iväg är fullständigt kaotiskt och stressigt. Har barnen allt de behöver? Har du bett någon ta hand om husdjuren och se till huset? Är det något du glömt? All stress med förberedelserna får dig ibland att fundera på om det är värt besväret att åka på semester.

Men så kommer du iväg till slut. Så småningom sjunker pulsen och lugnet tar över. Det kanske inträffar när du kör hemifrån eller när alla kommit på plats i flygplanet. Förberedelserna är klara. Nu kan du ta ett djupt andetag, slappna av och njuta av att du har semestern framför dig.

När vi tänder det sista ljuset i adventsljusstaken är det inte långt kvar tills vi ska fira Jesu Kristi födelse. Våra jäktiga julförberedelser ska snart ge vika för den frid som Jesusbarnet kom för att ge oss.

Det går inte att jämföra något här på jorden med den frid som kommer till oss i och med Jesu födelse. Det beror på att den friden inte bara är en avslappnande känsla. Den innebär att kriget är slut! Dina och mina och hela människosläktets synder ledde till krig mellan Gud och mänskligheten. Och Guds rättfärdighet kräver att de som gjort uppror mot honom ska få evigt straff för sina krigsbrott. Men Guds kärlek uppfyllde det kravet i hans fullkomliga Son, han

som Jesaja kallar "Fridsfurste" (Jes 9:6). Guds fullkomliga Son gick in i vårt ställe och sonade helt och fullt sin Fars rättfärdiga dom över våra synder och skapade fred mellan sin Far och oss.

För familjer här på jorden som är skadade av synd och lider under spänningar och konflikter, kommer budskapet om Fridsfursten, det lilla barnet som föddes för att vara vår bror. Med honom överräcker Gud sin förlåtelse och frid till oss och önskar oss välkomna in i sin familj. Genom tron på detta barn har hans himmelske Far blivit vår Far som önskar oss välkomna in i hans familj.

När alla fyra ljusen i adventsljusstaken är tända kan du dämpa belysningen hemma och sätta dig ner i det mjuka skenet från levande ljus och känna rogivande julstämning. Men kom ihåg att den frid som Jesus kom för att ge dig är så mycket mer än bara stämning. Hans frid kommer från en dyrt köpt förlåtelse. Han vann den för oss med sitt eget liv och blod. Hans frid är evig och vi ska få sola oss i ljuset från den för evigt.

Bön: Käre Jesus, vår Frälsare, du kom till en värld ödelagd av synd. Hela våra hjärtan med det goda budskapet om din nåd, så att vi finner sann och äkta frid i förlåtelsen och löftet om evigt liv. Amen.

Ur WELS' Daily Devotions